

Krzysztof Spychała

Zawiszyce, gm. Głubczyce, woj. opolskie. Stanowisko P

Informator Archeologiczny : badania 19, 154

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wschód od zniszczonego wahu pod warstwą kamień wyróżnione zostały - za poziomu warstwy kulturowej: 1/ wczesnośredniowieczna o miąższości do 40 cm w postaci ciemnobrunatnej szlamionej próchnicy z dużą ilością węgla drzewnych, polepy, przepalonych kamieni i materiału /m. in. note i 2 żelazne groty; 2/ luźnyka o miąższości do 30 cm w postaci jasnopopielatej, ilastej gliny. W tej ostatniej warstwie znaleziono tylko ceramikę luźnyką. W profilach stwierdzono istnienie styku kulturowej warstwy luźnykiej z podstawą wahu.

Warstwa wczesnośredniowieczna pokrywa znaczną część podstawy wahu. Pod warstwą luźnyką odsłonięto na wschód od wahu 13 niewielkich jam o nieregularnych kształtach /niektóre z nich zawierają materiał luźnycki/ oraz kilkadziesiąt dołków postępowych, będących najprawdopodobniej śladami luźnyckiej zabudowy słupowej. Pod podstawą wahu szerokości ok. 5 m odłożono w połowie szerokości dwa obiekty o kształcie prostokątnym, średnicy 1 m, głębokości na 1,8 m. W obiektach tych centralnie znajdowały się słupy umocnione kamieniami. Z warstwy wczesnośredniowiecznej wyodrębniają się obiekty mieszkalne, z których 3 przebadano w całości. Posiadają one wymiary: 4,8 x 1,8 m, 5,8 x 1,6 m oraz 2,8 x 2,8 m i zagłębione były do 60 cm. Obok ceramiki znaleziono w domostwach m. in. note żelazne, żelazny uchwyt wiadra i szklany paciorek.

Podgrodzie przecięte zostało po osi E-W wykopem o wymiarach 85 x 5 m. Nie stwierdzono śladów zabudowy podgrodzia w kierunku na zachód od wahu. Jedynie w odległości 5 m na zachód od fosy wahu luźnyckiego stwierdzono obecność równoległego do niej zagłębienia o szerokości około 3 m i głębokości do 30 cm.

Zachodnią część wykopu dochodzi do kolejnego wahu. Jego badania przewidziane są na następną rok.

ZAWISZYCE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko P

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Śpychała. Finansowało Biuro Dokumentacji Zabytków w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko odkryto wiosną 1988 r. w trakcie badań powierzchniowych. Położone jest około 150 m na południowy wschód od osady Zawiszyce-Głubczyce, we wschodniej części wyniesienia i jego stoku opadającym w kierunku północno-wschodnim i wschodnim. Rowy melioracyjne naruszyły 1 obiekt. Wyeksplorowano materiał zabytkowy z haldy i przeprowadzono badania inwentaryzacyjne. Wykonano dokumentację opisową i rysunkową. Odkryto fragmenty naczyń glinianych. Obiekt określono, jako wczesnośredniowieczną jamę zasobową.

Materiały złożone będą w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania nie będą kontynuowane.

ZAWISZYCE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko W

patrz
neolit

ZDZIECHOWICE ¹, gm. Zaklików
woj. tarnobrzeskie
Stanowiska 1 i 3

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Marek Florek. Finansował BBDZ w Tarnobrzegu. Drugi sezon badań. Grodzisko z IX-X w. /stan. nr 1/ i współczesny mu obiekt mieszkalny bądź kulturowy /stan. nr 2/.

Kontynuowano badania mające na celu określenie rodzaju konstrukcji wahu odcinkowego oraz rozplanowania zabudowy na majdanie. Przebadano ogółem 114 m² /łącznie w latach 1984-85 - 184 m²/.

Wzdłuż krawędzi południowej i zachodniej cypla, na którym znajduje się grodzisko, stwierdzono istnienie wahu o konstrukcji kamienno-ziemnej oraz biegnącego po jego wewnętrznej stronie rowu. Na majdanie odsłonięto 2 nieduże jamy /w tym jedną bez materiału/ oraz bardzo dobrze zachowane pozostałości zagłębionego w ziemi budynku drewnianego /obiekt nr 6/ o wymiarach około 3 x 3 m. Budynek ten miał podłogę wylepioną gliną oraz szalowane drewnem ściany. Wewnątrz odkryto fragmenty ceramiki, przepalone kości i żaby zwierzęce, róg tura oraz materiały krzemienne; nie stwierdzono natomiast śladów paleniska.

Najciekawszy obiekt odkryto w fosie znajdującej się na zewnątrz wahu odcinkowego. Na wypełnisku fosy, pod rozsypiskiem wahu odsłonięto bruk w kształcie kołowego pierścienia o średnicy zewnętrznej 6 m i wewnętrznej 1,6-1,8 m, ułożony z różnej wielkości płaskich kamiennych płyt. Płyty były dość ściśle dopasowane do siebie, ale nie połączone żadną zaprawą. Wnętrze pierścienia nie było wybrukowane. Na jego wewnętrznym obwodzie odkryto ślady po ukończeniu wbitych kołkach drewnianych, na których wspierały się pojedyncze, także ukośne ułożone piaszki kamienne. Zarówno w wypełnisku fosy, bezpośrednio pod jak i nad brukiem, oraz w zewnętrznym rozsypisku wahu nie znaleziono żadnego materiału zabytkowego.

W chwili obecnej nie jest możliwe określenie funkcji ani chronologii bruku - brak jest do niego analogii zarówno archeologicznych, jak i etnograficznych. Dane stratygraficzne wskazują, że może on pochodzić z wczesnego średniowiecza, lecz nie jest też wykluczone, że powstał dopiero w czasach nowożytnych.